

L'Espanyol es vol fer gran a Montjuïc

La direcció tècnica de l'Espanyol sembla suspesa en l'aire, però els seguidors blanc-i-blau confien en el bon planter de jugadors per tenir una bona temporada que els porti a Europa.

El dia 16 d'agost, quan només feia uns minuts que l'Espanyol havia guanyat el Trofeu Ciutat de Barcelona contra l'Atlètic de Madrid, l'entrenador del conjunt blanc-i-blau, Marcelo Bielsa, anunciava a Daniel Sánchez Llibre, president de l'entitat, el desig d'abandonar el club per fer-se càrrec de la selecció argentina, considerant que la federació d'aquest país li havia fet una oferta oficial per dirigir-la.

Aquesta notícia va caure com una bomba a Montjuïc, perquè el projecte esportiu de tota la temporada se'n podia anar en orris només dues setmanes abans de començar el campionat. Després d'unes quantes reunions maratòniques el consell d'administració de l'Espanyol no va haver d'acceptar la marxa de Bielsa, un entrenador de gran prestigi a l'Argentina, però tot sembla indicar que s'acabarà buscant una solució pactada i que Bielsa farà les maletes cap al seu país. També és força segur que Paco Flores, un home de la casa, es farà càrrec de la direcció tècnica del primer equip, per més que també s'ha rumorejat la possible tornada de José Antonio Camacho. En tot cas, l'herència de Bielsa és un patró de joc que gira entorn d'una frase: "L'objectiu és guanyar i el camí més curt per fer-ho és jugar bé".

L'Espanyol 98-99 té un planter similar al de la temporada anterior. Les novetats principals són el mexicà Germán Villa, el goleador de l'Alabès Manolo Serrano i l'argentí Martín "Cholo"

La plantilla de l'Espanyol 98-99 presenta les novetats de Serrano, Nan Ribera, Posse, Villa, Argensó i Iván Helguera, a banda de l'entrenador Marcelo Bielsa, que podria deixar l'equip per tornar a l'Argentina. La federació d'aquest país ha fet una oferta a Bielsa per dirigir la selecció.

Posse, l'encarregat de fer gols i espectacle a l'atac blanc-i-blau, juntament amb el paraguaià Benítez i l'hispano-argentí Esnáider. El bon paper de l'equip filial en la Copa Intertoto aquest estiu (va arribar a les semifinals, i va caure sota el València) ha evidenciat el bon moment de forma del futbol base espanyolista. Jugadors de casa com Argensó, Soldevilla i Sergio formen part de la primera plantilla, i enguany tindran una oportunitat –oimés si Flores és elegit per ocupar la banqueta de l'Espanyol.

El capità i jugador més emblemàtic de la plantilla, Toni Jiménez, acaba contracte aquesta temporada i sembla difícil que pugui renovar-lo. A més de l'home de la Garriga, l'equip base serà format per Cristóbal, Nando, Pochettino, Pacheta, Villa, Galca, Benítez, Posse, Esnáider i Quique Martín, i s'ha marcat

com a objectiu prioritari el de tornar a una competició europea. Per fer-ho l'Espanyol tindrà el suport dels vint mil socis i quinze mil simpatitzants que formen l'univers social del club i que han assimilat perfectament el traspàs de Sarrià a l'Estadi Olímpic. Contra allò que hom temia, la mudança a Montjuïc ha incrementat el nombre de "periquitos" que hi pugen a veure els partits del seu equip. Amb aquesta perspectiva sembla que el fantasma de la desaparició del club s'ha esvaït de l'entorn espanyolista. A més, la creació d'una Fundació afavorirà el procés de modernització i catalanització que els directius del club han emprès de fa anys. L'Espanyol vol treure's de sobre l'etiqueta de germà pobre de la ciutat i fer-se un forat entre els grans equips de la Lliga.

Jordi Finestres